

Al. 25

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie prośby gminy Lubienie o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania Pawła Dumy w zakładzie dla nieuleczalnych we Lwowie w kwocie 414 koron 20 h.

Wysoki Sejmie!

Przy rozprawach nad rubryką III. wydatków budżetu krajowego na r. 1907 powziął Wysoki Sejm dnia 18. marca 1907 następującą uchwałę:

„Petycyę gminy Lubienie l. 309/211 o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania za Pawła Dumę w kwocie 414 koron 20 h. przesyła się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia, ewentualnie sprawozdania“.

Wykonując powyższą uchwałę Wysokiego Sejmu, Wydział krajowy zbadał powyższą sprawę, która przedstawia się, jak następuje: Paweł Duma, wydany ze szpitala powszechnego we Lwowie utrzymywany był w miejskim zakładzie dla nieuleczalnych we Lwowie od 4. stycznia do 14. kwietnia 1893, od 17. maja 1893 do 19. kwietnia 1894, od 3. do 7. sierpnia 1894, od 8. października do 2. listopada 1904 i od 26. lutego do 20. marca 1905, nadto otrzymał Paweł Duma w maju 1896 doraźne wsparcie od Magistratu m. Lwowa w kwocie 10 koron; razem wynoszą koszta wsparcia 414 koron 20 h. Jeszcze przed pierwszym przyjęciem Pawła Dumy do zakładu dla nieuleczalnych Magistrat m. Lwowa wezwał gminę Lubienie, jako gminę przynależności, pismem z 23. grudnia 1892 l. 78356, aby pomienionego jako neuleczalnego ze szpitala powszechnego odebrała na własny rachunek, z zagrożeniem, że w przeciwnym wypadku Paweł Duma umieszczony zostanie w miejskim zakładzie dla nieuleczalnych na koszt gminy Lubienie, jako gminy przynależności.

Gmina Lubienie jednak pismem z 7. stycznia 1893 l. 3. i następnymi bez uzasadnionej prawnej podstawy stale odpowiadała, że Paweł Duma do gminy Lubienie nie jest przynależny.

Wobec tego stanu rzeczy c. k. Starostwo w Jaworowie formalnem orzeczeniem z 18. lutego 1899 l. 20034 orzekło, że Paweł Duma jest przynależny do gminy Lubienie.

Przeciw wspomnianemu orzeczeniu c. k. Starostwa gmina Lubienie bez podstawy wniosła rekurs do c. k. Namiestnictwa, c. k. Namiestnictwo po uzupełnieniu dochodzenia orzeczeniem z 3. września 1906 l. 115.386 nie uwzględniło rekursu gminy. Na tej podstawie Magistrat m. Lwowa zażądał od gminy Lubienie pismem z 12. września 1906 l. 95.028 zwrotu kosztów w łącznej kwocie 414 koron 20 h.

Wydział krajowy uchwałą z 30. października 1906 l. 104.335., następnie uchwałą z 7. czerwca 1907 l. 47.624, nie uwzględnił prośby gminy Lubienie o przyjęcie powyższych kosztów na fundusz krajowy; gmina wniosła ponowną prośbę do Wydziału krajowego i Wysokiego Sejmu, która jednak nie zasługuje na uwzględnienie.

nie z powodów wyżej przytoczonych i ze względu na stosunkowo dość pomyślny stan majątkowy gminy.

Podług inwentarza bowiem za rok 1906 posiada gmina Lubienie przeszło 375 morgów pastwiska, które jako dobro gminne użytkowane bywa przez członków gminy za opłatą zaledwie w kwocie 611 koron 24 h. Nadto posiada gmina przeszło 12 morgów lasu, zapis długu państwa na 1600 koron, od którego procent wynosi rocznie około 67 koron. Stan gminnej kasy pożyczkowej z końcem 1906 wynosił 1849 koron 20 h. Wreszcie we funduszu ubogich posiada gmina książeczkę kasy oszczędności obecnie na 842 koron 56 h. Natomiast długów nie ma gmina żadnych; a dodatki gminne na rok 1907 wynoszą 50%.

Podatki bezpośrednie przypisane przy gminie na rok 1905 wynoszą około 3.200 koron, zatem na pokrycie wydatku 414 koron musiałyby być podwyższone dodatki gminne o 13%.

Gmina jednak może zapłacić powyższe koszta nawet bez podwyższenia dodatków gminnych, a mianowicie bądź z funduszu ubogich, bądź też z dochodów z lasu gminnego. Gmina może również spłacić powyższe koszta ratami, na co Magistrat m. Lwowa niewątpliwie się zgodzi.

Na podstawie przedstawionego stanu rzeczy Wydział krajowy wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Nad petycją gminy Lubienie o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów utrzymania za Pawła Dumę w kwocie 414 K 20 h przechodzi się do porządku dziennego.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca :

Dr. Józef Wereszczyński, w. r.

Członek Wydz. kraj.